

Belasting op tweede verblijven

Vastgesteld door de gemeenteraad op 18 december 2019

Bekendgemaakt op www.maldegem.be op 19 december 2019

Juridische gronden

- Artikelen 41, 162 e, 170 §4 Grondwet
- De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.
- Artikel 28 § 1 van het decreet over het lokaal bestuur van 22 december 2017 waarin wordt bepaald dat dit punt in openbare zitting behandeld wordt.
- Artikel 40 § 1 van het decreet over het lokaal bestuur van 22 december 2017 waarin wordt bepaald dat de gemeenteraad beschikt over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de gemeentelijke aangelegenheden.
- Artikel 40 § 3 van het decreet over het lokaal bestuur van 22 december 2017 waarin wordt bepaald dat de gemeenteraad de gemeentelijke reglementen vaststelt.
- Artikel 41 van het decreet over het lokaal bestuur van 22 december 2017 waarin wordt bepaald dat volgende bevoegdheden niet aan het college van burgemeester en schepenen kunnen worden toevertrouwd:
 - 2° het vaststellen van gemeentelijke reglementen en het bepalen van straffen en administratieve sancties op de overtreding van die reglementen
 - 14° het vaststellen van gemeentebelastingen en het vaststellen van de machtiging tot het heffen van de retributies en de voorwaarden ervan
- Het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen en latere wijzigingen.
- Het bestuursdecreet van 7 december 2018 betreffende de openbaarheid van bestuur.
- Omzendbrief KB/ABB 2019/2 van 15 februari 2019 betreffende de gemeentefiscaliteit.
- De beslissing van de gemeenteraad van 18 december 2014 houdende de belasting op de tweede verblijven.

Argumentatie

- De financiële toestand van de gemeente.
- Redelijkerwijze mag worden aangenomen dat de eigenaars (zakelijk gerechtigde) van tweede verblijven, of degene die met hun toestemming in het tweede verblijf verblijven, ook gebruik maken van de gemeentelijke dienstverlening. Evenwel dragen zij niet op dezelfde wijze bij in de algemene uitgaven van de gemeente, zoals de inwoners die zijn ingeschreven in het bevolkingsregister en over het algemeen onderworpen zijn aan de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting. De belasting op tweede verblijven is dan ook een compensatie voor de minderontvangsten in de aanvullende belasting op de personenbelasting en het gemeentefonds.
- Verplaatsbare caravans, mobilhomes en kampeerauto's, hebben geen bestendig karakter en worden aldus niet begrepen onder de omschrijving van het begrip "tweede verblijf", indien ze een louter reis of verlofdoel hebben en na de reis zich bevinden binnen de omheining van het erf, zonder verdere bewoning en waarbij er op het erf een inschrijving als hoofdverblijfplaats bestaat.
- Het is verantwoord om de woongelegenheden die nog ter beschikking zijn van personen die langdurig zijn opgenomen in een home of rust- en verzorgingstehuis, niet te beschouwen als tweede verblijf.
- Als een inwoner van de gemeente ook een tweede verblijf heeft in de gemeente, is hij/zij in principe reeds onderworpen aan APB, maar het gebruik als tweede verblijf belet dat een andere persoon zich in de gemeente vestigt en er APB betaalt, terwijl er ook voor het tweede verblijf gebruik wordt gemaakt van de gemeentelijke dienstverlening.

Artikel 1:

Voor de aanslagjaren 2020 tot en met 2025 wordt een belasting geheven op de tweede verblijven.

Artikel 2:

Een tweede verblijf is elke private woongelegenheden, gelegen op het grondgebied van de gemeente, waarvoor geen inschrijving in het bevolkingsregister bestaat, maar die door de eigenaar, vruchtgebruiker, erfpachter, opstalhouder of de huurder op elk ogenblik voor bewoning kan worden gebruikt. Het kan hierbij gaan om landhuizen, bungalows, appartementen, weekendhuisjes en alle andere vaste woongelegenheden, daarbij inbegrepen de met chalets gelijkgestelde caravans.

Worden niet beschouwd als tweede verblijf :

- a) het lokaal uitsluitend bestemd voor het uitoefenen van een beroepsactiviteit: het louter vestigen van de maatschappelijke zetel op het adres is geen reden tot vrijstelling van de belasting op tweede verblijven, aangezien er geen effectief gebruik is van het pand voor het uitoefenen van een beroepsactiviteit. De beroepsactiviteit moet duidelijk blijken uit de inrichting van het lokaal in functie van de aard van de beroepsactiviteit.
- b) de verplaatsbare caravans, mobilhomes of kampeerauto's dewelke een reis- of verlofdoel hebben en dewelke na de reis of het verlof zich binnen de omheining van het erf bevinden, zonder verdere bewoning, waarbij op het erf er een inschrijving als hoofdverblijf bestaat.
- c) elke woongelegenheden die gebruikt wordt door een persoon die omwille van ziekte, ongeval of hoge leeftijd langdurig op een andere plaats verblijft en ingeschreven is in de bevolkingsregisters zoals onder meer een rust- en verzorgingstehuis of een home voor bejaarden.
- d) de woongelegenheden die werd opgenomen op een inventaris of register in het kader van de gemeentebelasting op woningen en/of gebouwen die beschouwd worden als verwaarloosd of leegstaand.

Artikel 3:

De belasting wordt vastgesteld op 1.000 euro per tweede verblijf.
De belasting is ondeelbaar.

Artikel 4:

De belasting is verschuldigd door de eigenaar, opstalhouder, erfpachter, vruchtgebruiker of huurder die het adres van het tweede verblijf betreft of kan betrekken op 1 januari van het aanslagjaar.

Indien er meerdere eigenaars, opstalhouders, erfpachters, vruchtgebruikers of huurders zijn, dan zijn zij hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de belasting.

De belastingplicht geldt ongeacht het feit of de belastingplichtige al of niet is ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente.

Artikel 5:

Elke belastingplichtige die onder toepassing van dit reglement valt, is verplicht hiervan spontaan aangifte te doen binnen de 30 dagen na de eerste ingebruikname.

Artikel 6:

Bij gebrek aan aangifte binnen de in artikel 5 gestelde termijn of bij onvolledige, onjuiste of onnauwkeurige aangifte vanwege de belastingplichtige, kan de belasting ambtshalve worden ingekohierd volgens de gegevens waarover het gemeentebestuur beschikt, onverminderd het recht van bezwaar en beroep.

Vooraleer over te gaan tot de ambtshalve vaststelling van de belasting, betekent het college van burgemeester en schepenen aan de belastingplichtige, per aangetekend schrijven, de motieven om gebruik te maken van deze procedure, de elementen waarop de aanslag is gebaseerd evenals de wijze van bepaling van deze elementen en het bedrag van de belasting.

De belastingplichtige beschikt over een termijn van dertig dagen te rekenen van de derde werkdag die volgt op de verzending van die betekening om zijn opmerkingen schriftelijk voor te dragen.

Artikel 7:

De belasting wordt ingevorderd bij wege van een kohier dat vastgesteld en uitvoerbaar verklaard wordt door het College van Burgemeester en Schepenen.

Artikel 8:

De belastingschuldige kan bezwaar indienen tegen deze belasting bij het college van burgemeester en schepenen.

Het bezwaar moet schriftelijk ingediend worden en gemotiveerd worden en op straffe van verval, worden ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet of vanaf de kennisgeving van de aanslag.